

Głos Wąbrzeski

BEZPARTYJNE POLSKO - KATOLICKIE PISMO LUDOWE.

Przedpłata: W skapod. miesięcznie 70 gr. z odnośnikami nieprzewidywanymi, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, słożenia pracy, przerwania komunikacji, abonent niema prawa żądać pozateryminowych dostaw gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dalsze ogłoszenia Redakcja nie odpowiada. Redaktor przyjmuje od 10-12. Nadesłanych a nie zamówionych rękopisów Redakcja nie zwraca i nie honoruje. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 1. Telefon 80. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204, 270.

Sumiennym wykonywaniem obowiązków,
budujemy siłą Ojczyznę!

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. 7 (tam) 10 gr., za reklamy na str. 4-lin. w wiadomościach potocznych 30 gr. za pierwszą str. 50 gr. Rabata udziela się przy częstym ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo: w poniedziałek, środek i piątek. Przy sądownym odwołaniu należności rabat spada. Dla spraw spornych jest właściwy Sąd w Wąbrzesku. — Za terminowy druk, przepisanie miejsca ogłoszenia administracja nie odpowiada. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ogłoszeń bez podania powodów

Nr. 110

Wąbrzeźno, Kowalewo, Golub, wtorek dnia 22 września 1936 r.

Rok 17

Nadejdzie zima

Jest jesień. Ale nie ta zimna i słotna zacinająca strugami deszczu i lodowatym wiatrem. Nie. Mamy jesień rozsonieczoną, barwną w złoto i czerwieni, zamierających liści, których przepych jednakże wcale nie nasuwa myśli o bliskim końcu... W powietrzu snują się srebrzyste nici babiego lata, a niebo jest tak błękitne, jak potrafi być tylko w lecie. Dlatego nie myślimy jeszcze o zimie dlatego koszmara zimna, żalobnej bieli, pustki odsuwamy daleko od siebie.

A przecież właśnie teraz myśleć o zimie musimy. Tylko patrzeć a miną, ulecą, niczem żółto czerwony, piękny liść jesienny, zdmuchnięty złośliwym podmuchem wiatru, piękne dni wrześniowe. I przyjdzie w całej swej nieublaganej grozie, w nieuniknionej konieczności — zima. Skuje lodową powłoką koryta rzek, pulchną, miękką ziemię zamieni w twardą, zmarzniętą skorupę. Ustaną roboty ziemne, te wszystkie roboty, przy których znajdują zatrudnienie i warunki egzystencji bezrobotni.

Ze względu na tych ludzi myśleć musimy o zimie, myśleć, musimy o pomocy zimowej dla nich. W lecie można się przespaciać gdzie, ot, choć by pod gołym niebem, można chodzić w samej koszuli i spodniach, można mniej jeść. W zimie trzeba mieć dach nad głową, trzeba mieć opał, ubranie, ciepło, inaczej trzeba się odżywiać. — Cóż poczną więc tysiące bezrobotnych jeżeli społeczeństwo nie pomyśli o nich zawczasu, jeżeli nie obmyśli środków przyścia im z pomocą.

Pomoc zimowa zorganizowana być musi planowo i całe społeczeństwo musi w niej wziąć żywy udział. W tegorocznym budż. Funduszu Pracy przeznaczono na pomoc dla bezrobotnych 19 milionów zł, z czego 2 miliony dla pracowników umysłowych i około pół miliona na kolonie dla dzieci. W okresie od kwietnia br. wydano z su-

my tej na pomoc doraźną 4,973 tys. zł. Na dalsze miesiące roku budżetowego pozostało więc około 12 milionów zł.

Suma ta jest nie wystarczająca, jeżeli zważyć, że liczba zarejestrowanych bezrobotnych osiągnie prawdopodobnie cyfrę 600.000 ludzi. Trzeba więc będzie uzupełnić środki budżetowe Funduszu drogą ofiarności publicznej.

Bo choć wszyscy wyzerpani jesteśmy długotrwałym kryzysem, choć zarobki nasze są bardzo mierne a nawet niekiedy poniżej minimum egzystencji, jednak nikogo z nas zabraknąć w niesieniu pomocy tym naszym współobywatelom którzy nawet tego nie posiadają — nie może. Dajmy ofiarę najmniejszą — w połączeniu z innymi ofiarami całego społeczeństwa a urosną z nich sumy sporażone, które pozwolą przetrwać zimę tysiącom ludzi, aż do chwili gdy będą mogły być uruchomione wielkie roboty publiczne.

Ważną też rzeczą jest umiejętnie przeprowadzona zbiórka odzieży. Niemal w każdym domu znajdzie się jakieś nieużyteczne już ubrania, suknie, obuwie itp. Rzeczy te zabierają tylko miejsce i czas, bo trzeba je trzepać, przechowywać itp., podczas gdy moglibyśmy przyodziać w ten sposób setki ludzi. Wiele ludzi chętnie tę nieużywaną odzież by oddało, tylko nie zawsze wie gdzie i w jaki sposób to zrobić. Samą techniką zbiórki zajęć się muszą odpowiednie, powołane do tego organizacje, naszymi natomiast rzeczą jest przepatrzyć, przejrzyć wszystkie szuflady i kufrы i wydobyć z nich to wszystko, co nam jest niepotrzebne a przydać się może innym, biedniejszym od nas ludzi.

Tak więc nadchodząca zima, chociaż zdaje się nam, że jeszcze tak jest od nas daleko, stawia przed nami poważne zadania. Obyśmy się z nich wywiązali jak najlepiej.

Telegram gen. Rydza - Śmigłego

W odpowiedzi na telegram Kardynała Marmaggięgo, Legata Papieskiego, Generalny Inspektor Armii, gen. Rydz Śmigły, wysłał depezę następującej treści:

„Dziękuję za życzenia przesłane mi dla armii polskiej, która zachowu-

je w żywej pamięci doniosłą swą misję i pozostaje wierną tym tradycjom dziejowym, dzięki którym okryła się chwałą, proszę Waszą Eminencję o przyjęcie wyrazów głębokiej mojej czci.”

Generał Rydz Śmigły.

Na gruzach Alcazaru

PARYŻ. Hawas donosi z Toledo: — Przez cały dzień artyleria rządowa ostrzeliwała ruiny Alcazaru oraz siedzibę b. gubernatora wojskowego, którą powstańcy zajęli wczoraj podczas bohaterskiego wypadu. — Dowódca wojsk rządowych gen. Ascensio, który przybył do Toledo, zaważwał strażników, którym rozkazał polewać stanowiska powstańców benzyną za pomocą węzów gumowych. Milicjanci ludowi z sikawkami posunęli się pod osłoną ognia aż do samego budynku gubernatorstwa wojskowego, lecz w tej samej chwili powstańcy po krótkim kontrataku odebrali im węże gumowe i zaczęli polewać benzyną pozycje wojsk rządowych. Powstańcy raz jeszcze odbili atak ponosząc ciężkie straty. Walka trwa przy nieustannych wybuchach granatów i nabożów dynamitowych. Wojska rządowe zmusiły powstańców do ustąpienia z pięter gmachu, lecz ci obsadzili suterenu i ogniem karabinów maszynowych zmusili wojska rządowe do odwrotu na wczesniejsze stanowiska. Po intensywnym bombardowaniu powstańców przez ciężkie działa obrońcy przewalali ogień. Specjalne oddziały „dy-

namitarłów” wrzuciły do gmachu 10 nabożów dynamitowych, jednak wybuch nie wyrządził większych szkód. Wedle ostatnich doniesień, obrońcy Alcazaru zaprzestali ognia, zaś wojska rządowe ostrzeliwiają z karabinów maszynowych wszystkie wyjścia z gmachu gubernatorstwa.

BURGOS. Kanonierka powstańcza „Velasco” oraz dwa uzbrojone statki rybackie zatopiły rządową łódź podwodną. —

PARYŻ. „Echo de Paris” donosi z Madrytu, iż stolica Hiszpanii żyje obecnie w stanie oblężenia. Żywność wydawana jest za kartkami. Miasto przygotowuje się gorączkowo do obrony. Na przedmieściach buduje się barykady i okopy. Napiecie między anarchistami i komunistami i socjalistami utrzymuje się w dalszym ciągu a nawet potęguje się. Premier Largo Caballero, który swego czasu jako urzędujący minister w roku 1931 dał się mocno we znaki anarchom hiszpańskim, rozbijając ich organizacje, obecnie jest przedmiotem poważnych (Dalszy ciąg na stronie 2-giej).

Po zaciętych walkach udało się narodowcom hiszpańskim zdobyć Irun i wypędzić czerwoną milicję. W dzikiej ucieczce czerwoni opuścili miasto, zakładając jednak przed tem pożary. Na obrazku widzimy palący się Irun. Na przodzie uciekinierzy hiszpańscy na terytorium francuskim.

Z OSTATNIEJ MOWY HITLERA.

Ci, którzy dawali wolność mętom społecznym

ZAMKNIĘTYM WE WIĘZIENIACH I TE ZWIERZĘTA WYPUSZCZALI NA STERORYZOWANE SPOŁECZEŃSTWO.

NORYMBERGA. Część przemówienia kanclerza Hitlera, wygłoszonej na zamkniętym kongresie, poświęcona była porównaniu stosunków w Niemczech narodowo socjalistycznych i Rosji Sowieckiej. M. in. kanclerz oświadczył: „Jeżeli bolszewizmowi nie udaje się zapewnić wyżywienia jednego niechlupa przez 9 chłopów, co dopiero dźbiać by się mogło w Niemczech, w kraju, którym 2 i pół chlupa dostarcza 7 i pół niechlupa artykułów żywnościowych. Zwalczyliśmy bolszewizm, ponieważ zwycięstwo jego w Niemczech wydałoby może 40 a może 50 proc. lub więcej naszego narodu na pewną śmierć głodową. Skoro bowiem

Rosja nie jest w stanie wyżywić 8 ludzi na 1 km. kwadr. to w Niemczech przy ustroju bolszewickim nie miałyby warunków bytu nawet 10 milionów.

Nie mogę paktować z przedstawicielami światopoglądu, którzy wszędzie, gdzie doszli do władzy, dawali wolność, nie ludowi pracującemu, lecz zamkniętym w więzieniach mętom społecznym, i te zwierzęta wypuszczali na steroryzowane i bezradne społeczeństwo.”

Być członkiem L. O. P. P. to
OBOWIĄZEK KAŻDEGO

